

AFGANISTÁN, UN ANO DESPOIS

O COLONIALISMO VISÍBEL MUTÍLATE SEN DISIMULO: PROHÍBECHE DICER, PROHÍBECHE FACER, PROHÍBECHE SER.
O COLONIALISMO INVISÍBEL, EN CAMBIO, CONVÉNCECHE DE QUE O SERVICIO É O TEU DESTINO E A IMPOTENCIA A TUA NATUREZA: CONVÉNCECHE DE QUE NON SE PODE DICER, NON SE PODE FACER, NON SE PODE SER.

EDUARDO GALEANO, O LIBRO DOS ABRAZOS.

Virxinia Rodríguez

Despois da guerra a situación das mulleres afgás mellorou, áinda que non moito. O burka segue sendo un complemento habitual na súa vestimenta.

Un ano despois do 11 de Setembro - ou mellor dito, do 4 de Outubro, data na que comezaron os bombardeos sobre o pobo afgán-, cabe preguntármos se a vida cotiá d@s afgáns mudou, unha vez que os "obxectivos" dos USA se conseguiron (haberá que preguntarse se o que realmente lle interesaba ós USA era deter a Osama Ben Laden, ou unicamente instalar un réxime afín). Parece claro que o verdadeiro perdedor nesta guerra, como en todas, é a poboación civil.

Moitos inocentes foron asasinados polas bombas. Áinda que as dificultades para estimar as vítimas civís dos bombardeos son enormes, unha estimación conservadora do Proxecto por Alternativas de Defensa indica que a guerra de Afganistán matou 4 veces máis civís que os que morreron na guerra da ex-Iugoslavia. Tódolos cálculos serios conclúen que son máis dun millo de afgáns, e

mesmo estudos recentes do xornal *Guardian* (20 de maio do 2002) aumentan a cifra a 8.000. Así mesmo, cerca de 1 millón de afgáns fuxiron da sua nación durante a guerra, uníndose ós perto de 3.5 millóns que se achaban xa fóra do país.

A estes datos tense que engadir o feito de que uns 7 millóns de afgáns dependían directamente de axuda humanitaria, axuda que durante o bombardeo veuse interrompida, o que supuxo a morte de máis de 20.000 afgáns (segundo o *Guardian*).

A SITUACIÓN DAS MULLERES

Se ben a situación que sufriren as mulleres e nenas afgás durante o réximen talibán foi moi represora e discriminadora, anulándolas como persoas. Co cambio do escenario político tralo 11 de setembro non parece que a situación mellorase moito. As mulleres afgás seguen na cabeceira do mundo en mortalidade

materna, e son unha minoría as que se reincorporan á vida académica.

Asemade, o burka segue sendo un "complemento" habitual na súa vestimenta.

Trala Conferencia Internacional sobre a asistencia para a reconstrucción de Afganistán celebrada en Tokio en xaneiro do 2002, prometeronse 4.500 millóns de dólares, dos cais só 300 millóns serían aportados polos USA, unha suma que parece irrisoria para poder facer fronte ás necesidades do pobo afgán.

Hoxe en día, miles de familias voltan dun exilio forzoso para se atopar cun país destrozado pola guerra e a seca. O goberno de EUA pouco está a facer por aliviar a extrema crise humanitaria de Afganistán. Por dar un exemplo, as contribucións dos EUA a través de UNICEF son inferiores a un tercio das de Xapón.

O único interese que esperta Afganistán nos EUA son as suas reservas minerais, reservas que poderían ser controladas por multinacionais ianquis, sempre e cando o goberno afgán sexa un títere en mans dos EUA, de aí que a *loya jirga*, que elixiu o actual goberno, estivese composto por delegados propostos polos EUA. Na actualidade os problemas do pobo afgán non figuran entre as prioridades do novo goberno, que parece máis preocupado por defender os intereses americanos.

O control dos xacementos, o mercado e os prezos do petróleo e o gas natural foron sempre factores decisivos para a creación de conflictos políticos e guerras, nos que miles de civiles pagan coa sua morte o custo de tal ambición.

Hoxe en día, o dominio dos USA é tan claro que xa non ten porque disimular as suas accións, e como di Ignacio Ramonet, no seu libro *Las guerras del siglo XXI "Os EUA posúen unha aplastante supremacía nos cinco pilares tradicionais do poder: política, economía, militar, tecnoloxía e cultural"*, supremacía que demostran nas súas accións militares que, enmascaradas na sua loita contra o terrorismo, teñen por obxectivo países cunha gran riqueza petrolífera e mineira.

Lume
e
ferro

taberna

Campo da Feira - CARRAL